

FELJEGYZÉS A BÍRÓI ÖNKÉNY KAPCSÁN

A D-i Járásbíróság 31. sorszám alatti ítéletével – teljesen *contra legem*, önkényes módon – érvényessé nyilvánított egy olyan kölcsönszerződést, melynek a felperes nem volt alanya¹.

Dr. XY járásbíró pontosan tisztában volt azzal, hogy semmilyen legális jogi lehetősége nincsen arra, hogy a fogyasztói szerződésbe többlet tartalmat helyezzen, hiszen előtti tisztán ismert volt az EUB néhány döntésének anyagi jogi tartalma, mely őt úgy kötötte, mely magasabb jogforrási szinten állt, mint bármilyen hazai kúria gyakorlat, ajánlás. Dr. XY bíró az EU alapszerződéseit kétségbe vonta², valójában pont úgy járt el, mint a lengyel kormányzat, vagy lengyel Alkotmánybíróság. A magyar illiberális, populista kormányzat a hazai bírói szervezetre is olyan hatalmas nyomást helyez, mely által a magyar bíróságok az EU joga alapján már nem minősülnek bíróságnak, hiszen a hatékony bírói jogvédelem elve nem érvényesülhet, és jogállamisági szempontból a magyar bíróságok nem függetlenek.

Az első- és másodfokú bírói tanácsok az alábbi EUB döntéseket szándékosan kirekesztik az alkalmazandó anyagi jog keretei közül:

A 2012. június 14-i *Banco Espanol kontra Joaquim Calderon Camino* ügyben hozott (C-618/10., ECLI:EU:C:2012:349) ítélet, mely szerint:

- 2) A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy **azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amelyet a fogyasztók és felhasználók védelméről szóló általános törvényt és egyéb kapcsolódó törvényeket átdolgozó, 2007. november 16-i 1/2007. sz. királyi törvényerejű rendelet (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) 83. cikke ír elő, amely a nemzeti bíróság számára lehetővé teszi, hogy az eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó közötti szerződésben foglalt feltétel tisztességtelen jellegének a megállapítása esetén az említett szerződést e feltétel tartalmának a módosítása útján kiegészítse.**

¹ A bíróság a 2006. december 12. napján 2006024495-CC számú gépjármű vásárlási kölcsönszerződést érvényessé nyilvánítja akként, hogy annak kirovó pénzneve forint, ügyleti kamata 17,92%.

A bíróság kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül, egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek **807.627,-** (nyolcszázhétezer-hatszázhuszonhét) forint tőkét, **8.320,-** (nyolcezerháromszázhusz) forint lejárt kamatot, valamint a tőke után 2017. március 8-tól a kifizetésig évi 17,92%-os késedelmi kamatot és **169.412,-** (százhatvankilencezer-négyszázötvenkettő) forint perköltséget.

2 [33.] Az alperes által felhozott érvek nem voltak alkalmasak arra, hogy a bíróság a Kúria által ajánlott számítási módtól eltérjen, ezért a bíróság a felperes által is alkalmazott Kúriai Konzultációs Testület ajánlásának 1. pontjában foglaltak szerinti elszámolást vette alapul.

A 2021. január 27-i Dexia Nederland BV kontra XXX ügyben hozott (C-229/19 és C.289/19. egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2021:68) ítélet, mely szerint:

- 62 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságnak a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alapján el kell tekintenie a tisztességtelen feltételek alkalmazásától annak érdekében, hogy azok ne váltsanak ki kötelező joghatásokat a fogyasztóra nézve, kivéve, ha ezt a fogyasztó ellenzi (lásd ebben az értelemben: 2020. március 3-i Gómez del Moral Guasch ítélet, C-125/18, EU:C:2020:138, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). **A szerződésnek ugyanis főszabály szerint úgy kell fennmaradnia – amennyiben a belső jogszabályok értelmében e fennmaradás jogilag lehetséges –, hogy csak a tisztességtelen feltételek elhagyása folytán módosuljon (lásd ebben az értelemben: 2019. június 5-i GT ítélet, C-38/17, EU:C:2019:461, 42. pont).**
- 63 Következésképpen, ha a nemzeti bíróság megállapítja az eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó között létrejött szerződésben szereplő tisztességtelen feltétel semmisségét, **e bíróság nem egészítheti ki a szerződést e feltétel tartalmának módosítása útján** (lásd ebben az értelemben: 2020. március 3-i Gómez del Moral Guasch ítélet, C-125/18, EU:C:2020:138, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 **A Bíróság ugyanis megállapította, hogy ha a nemzeti bíróság jogosult lenne arra, hogy az ilyen szerződésben foglalt tisztességtelen feltételek tartalmát módosítsa, e lehetőség sérthetné a 93/13 irányelv 7. cikke által elért kívánt hosszú távú cél megvalósulását.** E lehetőség ugyanis annak a visszatartó erőnek a kiküszöbölését segítené elő, amelyet az eladókra vagy szolgáltatókra a tisztességtelen feltételeknek a fogyasztókkal szembeni pusztán és egyszerű alkalmazhatatlansága gyakorol, mivel az eladók vagy szolgáltatók továbbra is alkalmazni próbálnák e feltételeket annak tudatában, hogy a nemzeti bíróság, még ha azok érvénytelenségét meg is állapítaná, a szerződést a szükséges mértékben még mindig kiegészíthetné oly módon, hogy ezzel ezen eladók vagy szolgáltatók érdekeit biztosítsa (2012. június 14-i Banco Español de Crédito ítélet, C-618/10, EU:C:2012:349, 69. pont; 2014. április 30-i Kásler és Káslerné Rábai ítélet, C-26/13, EU:C:2014:282, 79. pont; 2019. március 26-i Abanca Corporación Bancaria és Bankia ítélet, C-70/17 és C-179/17, EU:C:2019:250, 54. pont; 2020. március 3-i Gómez del Moral Guasch ítélet, C-125/18, EU:C:2020:138, 60. pont).

Az elsőfokú bíróság ítélete tehát tudatosan, célzatosan, egyenes szándékkal hozta meg azon ítéletét, mely a fenti EUB döntések értelmében sértik az Irányelvben foglaltakat. Az eljáró bíró a nem szerződő félként megjelenő felperes vagyoni előnyét kívánta azzal biztosítani, hogy a nyilvánvalóan semmis szerződésből mégis kötelem fakadjon, így olyan anyagi előnyt szerezzen meg a felperes, melyet a jog kizár. A perbíró az EUB döntések alkalmazását a perből kizárta³. A magyar bíróságok tömegével alkalmaznak ilyen ítéleteket a felsőbb bírói szervek nyomására, kívánalmára, így az eljáró bírók elvonják magukat a jog hatálya alól, önkényessé válnak. Ez az Alkotmánybíróság IV/333/2016. sz. alatti ítélete alapján már nem tartozik a bírói függetlenség körébe, a hivatali visszaélés büntetvények nem csupán az alapos gyanúját veti fel, hanem a tárgyban keletkezett okiratok már bizonyítják is az elkövetők büntetőjogi felelősségét.

A nyomozó ügyészségek azzal szokták elutasítani a feljelentéseket, hogy a rendes jogorvoslati úton kiküszöbölhetőek a contra legem jogalkalmazás hibái, ám pont jelen ügyben hozott végzés igazolja, hogy hazánkban valós jogorvoslat már nincsen, azt a bírói kar kiüresítette, formalitássá süllyesztette, ugyanis mit is mond most a másodfokú bíróság végzése?

³ Ítélezési gyakorlatában a Bíróság kifejtette, hogy a nemzeti igazgatási szerveknek és a tagállami bíróságnak kötelességük, hogy hatáskörükben teljes mértékben alkalmazzák az uniós jogot, és védelmezzék az állampolgárokat e jog alapján megillető jogokat (az uniós jog közvetlen hatálya), egyúttal pedig tekintsenek el az uniós joggal ellentétes nemzeti jogi rendelkezések alkalmazásától, függetlenül attól, hogy e rendelkezéseket az uniós norma megalkotása előtt vagy azt követően fogadták el (az uniós jog elsődlegessége a nemzeti joggal szemben).

„A másodfokú bíróság felhívja a felperest, hogy jogelődét, a K&H Pannon Lízing Szolgáltató Zrt-t, vagy annak szervezeti jogutódját 15 nap alatt alperesként vonja perbe és terjesszen elő vele szemben is kereseti kérelmet az eljárás megszüntetésének terhe mellett (Pp. 36.§, 176.§ (2) bekezdés b) pontja, 240.§ (1) bekezdés a) pontja és 364.§-a).”

Az EU jogának alkalmazása mellett nem lehet jogvita tárgya, hogy az elsőfokú bíróságot objektíve nem illette meg olyan jog, hogy az érvénytelennek deklarált fogyasztói szerződés érvénytelenségét oly módon orvosolja, hogy abba bármilyen többlet tartalmat, feltételt beillesszen. Ebből kifolyólag az elsőfokú bíróságnak a keresetet el kellett volna utasítania.

A nemzeti jog következetes alkalmazásával nem lehet jogvita tárgyává tenni, hogy:

- a) *A fogyasztói szerződésben alkalmazott vételi- és eladási árfolyamok alkalmazása tisztességtelen, semmis, így a nemzeti bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy a C-118/17. sz. alatti Dunai ügyben hozott ítélet alapján⁴ miként állítható helyre azon eredeti ténybeli és jogi állapot, mely a semmis feltétel elhagyásával áll elő. Erre a C-932/19. sz. alatti ítélet 51. pontja⁵ is visszautal.*
- b) *Ebből fakadóan azt kellett vizsgálni, hogy a szerződés maradék tartalma alapján teljesíthető-e vagy sem. Mivel azonban az átláthatóság elvének sérelmét deklarálta a bíróság, az egész szerződés megdőlt⁶. A bíró nem is volt hajlandó azt megvizsgálni, hogy miként állhat elő az árfolyamkockázat, ha a DH1 törvény 3.§ (1) bekezdésében foglalt megdönthetetlen törvényi vélelem alapján semmis a*

⁴ 1) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy:

– azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely az eljáró bíróság számára nem teszi lehetővé, hogy helyt adjon a kölcsönszerződés valamely, árfolyamrésszel kapcsolatos rendelkezésének tisztességtelen jellege miatti megsemmisítésére irányuló olyan kérelemnek, mint amilyen az alapügyben szerepel, **feltéve hogy az ilyen szerződési feltétel tisztességtelen jellegének megállapítása lehetővé teszi azon jogi és ténybeli helyzet helyreállítását, amelyben a fogyasztó e tisztességtelen szerződési feltétel hiányában lett volna.**

⁵ 51) *A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a fogyasztóval kötött kölcsönszerződéseket illetően semmisnek nyilvánítja az árfolyamrésre vonatkozó, tisztességtelenség tekintetű kikötést, és arra kötelezi a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságot, hogy e kikötést a nemzeti jog hivatalos árfolyam alkalmazását előíró rendelkezésével váltsa fel, anélkül hogy e bíróságnak lehetősége lenne az érintett fogyasztó azon kérelmének helyt adni, amely a kölcsönszerződés teljes érvénytelenségének megállapítására irányul, még akkor is, ha az említett bíróság is úgy ítéli meg, hogy e szerződés fenntartása ellentétes lenne a fogyasztó érdekeivel, különös tekintettel az árfolyamkockázatra, amely a fogyasztót az említett szerződés egy másik kikötése értelmében továbbra is terheli, feltéve, hogy ugyanez a bíróság az önálló mérlegelési jogkörének gyakorlása keretében és anélkül hogy az e fogyasztó által kifejezett szándék elsőbbséget élvezhetne e mérlegelési jogkörhöz képest, meg tudja állapítani, hogy az e nemzeti jogszabályban így előírt intézkedések megtétele valóban lehetővé teszi azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását, amelyben az említett fogyasztó e tisztességtelen kikötés hiányában lett volna.*

⁶ [21.] A bíróság a becsatolt okiratok alapján az árfolyamkockázati tájékoztatás fentiekben részletezett mércéjével összevetve megállapította, hogy a felperes által becsatolt okiratokban foglalt rendelkezések ezeknek a követelményeknek nem felel meg, mivel nem tartalmazzák a törlesztőrészet összegének korlátozás nélküli megemelkedésének lehetőségét és az árfolyamváltozás bizonytalansága, felsőhatár nélkülisége és realitása sem tűnik ki.

feltétel, azonban a C-260/18. sz. alatti ítélet alapján így kiesik az indexálási mechanizmus⁷, mely valójában az árfolyamkockázatot megszünteti.

A perbíróóság feladata tehát az, hogy állapítsa meg, a DH törvények szabályozási rendszere alapján – beleértve az MNB árfolyam behelyettesítését is – lehetővé teszi azon ténybeli és jogi állapot helyreállítását, amelyben az említett fogyasztó e tisztességtelen kikötés hiányában lett volna.

Magyarán az alperes élt azon jogával, hogy ugyanezen ítélet 47-48. bekezdésében foglaltak szerint⁸ visszautasítsa a DH-törvények szerinti jogvédelmet. Mivel ez a joguk elvonhatatlant – még akkor is, ha a magyar bíróságok a Dexia-ügyben hozott EUB ítéletet tudatosan és célzottan megsérti – a perben a bíróság feladata azt megvizsgálni, a tisztességtelen feltételek elhagyása utáni szerződéses tartalom teljesíthető, vagy sem.

Az eredeti ténybeli és jogi helyzet helyreállítása az az állapot, mely még nem érintett az MNB árfolyam behelyettesítésével.

A hitelezők előszeretettel hivatkoznak a magyar Kúria contra legem ítélkezési gyakorlatára. Saját praxisomba tartozó ügyben is szembesülnöm kellett az alábbi furcsa érveléssel:

[53] A Kúria a 2/2014. PJE jogegységi határozatában – amelynek elveit emelte utóbb jogszabályi szintre a DH1 tv. – kimondta már, hogy a különmű árfolyamok alkalmazását előíró szerződéses feltétel tisztességtelensége miatt a devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződésekben szereplő vételi és eladási árfolyamok, mint átszámítási árfolyamok helyett – **az rPtk. 231. § (2) bekezdésében meghatározott diszpozitív törvényi rendelkezés alapján** – a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyama válik a szerződés részévé, mindaddig, amíg kógens törvényi rendelkezés (így az rHpt. szerint) nem lépett azok helyébe. A fogyasztói irányelv 6. cikk (1) bekezdésének az EUB

⁷ C-260/18. sz. alatti ítélet:

43 Márpedig a jelen ítélet 40. és 41. pontjában megállapítottakból az következik, hogy amennyiben a nemzeti bíróság úgy ítéli meg, hogy a belső jogának vonatkozó rendelkezései alapján valamely szerződésnek az abban szereplő tisztességtelen feltételek nélküli fenntartása nem lehetséges, a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével főszabály szerint nem áll ellentétben az érvénytelenségének megállapítása.

44 Ez még inkább igaz az alapügyben szóban forgóhoz hasonló olyan körülmények között, mint amelyek a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott, a jelen ítélet 35. és 36. pontjában összefoglalt információkból következnek, **mégpedig, hogy amennyiben a hitelfelvevők a megtámadott kikötések semmisségére hivatkoznak, az nem csupán az indexálási mechanizmus és az árfolyamrész elhagyásához vezetne, hanem közvetetten az árfolyamkockázat megszűnéséhez is, ami közvetlenül kapcsolódik az alapügyben szóban forgó hitel devizához kötöttségéhez.** Márpedig a Bíróság már megállapította, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó kikötések határozzák meg az alapügyben szereplőhöz hasonló hitelszerződés elsődleges tárgyát, így az alapügyben szóban forgó hitelszerződés fenntartásának objektív lehetősége e körülmények között bizonytalanok tűnik (lásd ebben az értelemben: 2019. március 14-i Dunai ítélet, C-118/17, EU:C:2019:207, 48. és 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

⁸ „...a Bíróság analóg módon úgy ítélte meg, hogy amennyiben **a tisztességtelen kikötésekkel szembeni védelem említett rendszere nem alkalmazható olyan esetben, ha a fogyasztó tiltakozik ellene, a fogyasztónak ahhoz még inkább joga van, hogy tiltakozzon az ugyanezen rendszer alapján a szerződés egészének érvénytelenné nyilvánítása által okozott káros következményekkel szembeni védelem ellen,** amennyiben e védelemre nem kíván hivatkozni a 2014. április 30-i Kásler és Káslerné Rábai ítéletben (C-26/13, EU:C:2014:282) említett körülmények között, mégpedig abban az esetben, ha a tisztességtelen kikötés elhagyása a bíróságot arra kötelezné, hogy e szerződést egészében érvénytelenítse, ezzel pedig a fogyasztót különösen hátrányos következményeknek tenné ki, és ily módon a fogyasztót büntetné.”

által a C-26/13. számú ítéletben kifejtett értelmezésére is tekintettel, amely szerint amennyiben a szerződés a tisztességtelen szerződési feltétel elhagyása esetén nem teljesíthető, a tisztességtelen feltételt a nemzeti jog diszpozitív rendelkezése helyettesíti, rögzíti a jogegységi határozat, hogy **a magyar jog vonatkozó diszpozitív rendelkezését az rPtk. 231. § (2) bekezdése tartalmazza.** Eszerint a más pénznemben meghatározott tartozást a fizetés helyén és idején érvényben levő árfolyam alapulvételével kell átszámítani. Ez pedig nem más, mint a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyama, az rPtk. vonatkozó rendelkezésének megalkotásakor jellemző devizagazdálkodás adottságai miatt.

Ebből eredően a Kúria 2/2014. PJE határozat nem rendelkezhet semmilyen behelyettesítésről. A PJE szövege ebből a szempontból tehát teljesen irreleváns. A DH1 törvény 3.§ (2) bekezdése pedig így rendelkezik:

3. § (1) A fogyasztói kölcsönszerződésben - az egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel kivételével - semmis az a kikötés, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön-, illetve a lízingtárgy megvásárlásához nyújtott finanszírozási összeg folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási vagy egyébként a folyósításkor meghatározott árfolyamtól eltérő típusú árfolyam alkalmazását rendeli.

(2) Az (1) bekezdés szerinti semmis kikötés helyébe - a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel - mind a folyósítás, mind pedig a törlesztés (ide értve a törlesztőrészlet és a devizában megállapított bármilyen költség, díj vagy jutalék fizetését) tekintetében a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lép.

A rPtk. 231.§ (2) bekezdése így szól:

rPtk. 231. § (1) Pénztartozást - ellenkező kikötés hiányában - a teljesítés helyén érvényben levő pénznemben kell megfizetni.

(2) Más pénznemben vagy aranyban meghatározott tartozást a fizetés helyén és idején érvényben levő árfolyam (ár) alapulvételével kell átszámítani.

A vételi árfolyam tehát kiesik a szerződésből. Ennek helyére írja elő a behelyettesítést az MNB árfolyam, mely pontos szóhasználat szerint „az MNB árfolyam hivatalos deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lép”. Ezt a szöveget vessük össze a rPtk. 231.§ (2) bekezdésével, és azt láthatjuk, hogy nem ad támpontot a még nem megállapított devizában kirótt pénztartozás kiszámítására, csak a már megállapított összeg átszámítására forintban. Azaz a szerencsétlen DH törvény- rendelkezés alaptalanul utalt a magánjogi kódex diszpozitív szabályára, ugyanis az szövegszerűen nem azonos a Kúria által állított tartalommal. Tényszerűen nem igaz, hogy a magyar jog a diszpozitív rendelkezést tartalmazza a rPtk. 231.§ (2) bekezdésében. Ez valótlan tényállítás, ilyen jogi norma NEM LÉTEZIK! Még akkor sem, ha a Kúria ezerszer leírja.

Másfelől, a C-26/13. sz. alatti ítélet kizárja a kógens norma behelyettesítését, így azzal kell megbirkózni, ami van: a felperes a rPtk. 231.§ (2) bekezdés szövegszerű alkalmazásával számítsa ki az egyedileg megtárgyalt forint összegből a devizában kirótt pénztartozás összegét⁹.

⁹ A bíróság nem söpörheti le a problémát az asztról úgy, ahogyan eddig tette, ugyanis a C-932/19. sz. alatti ítélet így fogalmaz:

35 Ennek keretében fogadták el a **DH 1 törvényt** (lásd ebben az értelemben: 2019. március 14-i Dunai ítélet, C-118/17, EU:C:2019:207, 36. pont), **amelynek joghatásait az alapeljárás felperese vitatja.** Konkrétan az alapeljárás felperese azt kéri a kérdést előterjesztő bíróságtól, hogy a jelen ügyben mellőzze e törvény 3. cikke (1) és (2) bekezdésének alkalmazását, mivel saját érdekeivel jobban összhangban állónak tartja, hogy az alapügyben szóban forgó valamennyi szerződést ne csupán módosítsák, hanem azok teljes

- c) *A perbíróóság a felperes keresetét köteles lett volna elutasítani, mert érvénytelen szerződésből semmilyen jog és kötelezettség nem fakad, így lejárt pénztartozás sem. Ha nincsen ilyen pénzkövetelés, akkor az engedményezési szerződésnek nincsen tárgya, ami az engedményezési szerződés semmisségét okozza, azaz a felperesnek semmilyen kereshetőségi joga nincsen. A másik alapelv az, csak a szerződés alanya kérheti az érvénytelenség orvoslását. Azonban a hitelező nem áll perben.*

A másodfokú bíróság pontosan tisztában van azzal, hogy a hitelező nem áll perben, és így okszerűen nincs is perbeli nyilatkozata, szerződéses kinyilvánított szándéka. Azzal is tisztában van, hogy a felperes nem kérheti a szerződés érvénytelenségének orvoslását, azonban ismert a Budapest Környéki Törvényszék ítélkezési gyakorlata, hogy az EU jogát egyenes szándékkal megkerülik, annulálják a fogyasztóvédelmi szabályokat, megszünteti a tisztességes eljárás, kizárják a hatékony bírói jogvédelem elvét, így a végzésből tisztán látszik, mi a szándéka az eljáró bírói tanácsnak:

- ❖ *Másodfokon nem lehetséges új peres feleket perbe állítani.*
- ❖ *Másodfokon nem lehet új keresetet előterjeszteni.*
- ❖ *Másodfokon sem illeti meg az a jog a felperest, hogy perbeli legitimitás hiányában kérje a más felek közötti szerződés érvénytelenségének orvoslását.*

Ugyanis az új Pp. az alábbi normákat tartalmazza:

7.§ 10. **keresetkiterjesztés:** a felperes más által indított perbe történő belépése vagy további alperes perbevonása, ide nem értve, ha a perbelépés vagy perbevonás jogutódlás miatt következik be;

54. § [A keresetkiterjesztés engedélyezése, a keresetkiterjesztés iránti kérelem visszautasítása]

(1) Ha az 52. § (2) bekezdése szerinti perbelépés, illetve az 53. § szerinti perbevonás e törvény rendelkezéseinek megfelel, a bíróság a perbelépést, illetve a perbevonást engedélyezi, ellenkező esetben a kérelmet visszautasítja.

(2) A bíróság az 52. § (2) bekezdése szerinti perbelépés, illetve az 53. § szerinti perbevonás iránti kérelmet visszautasítja, ha

- a) a személyváltozás törvény által meg nem engedett pertársaságot eredményezne,
- b) a személyváltozás bejelentése elkésztett, vagy

érvénytelenségét állapítsák meg azon az alapon, hogy az árfolyamrésre vonatkozó, tisztességtelennek tekintett és semmisnek nyilvánított kikötés mindegyikben szerepel.

Az alperesi jogi képviselő – miként az EUB – nem a DH törvény létezését és EU joggal egyezőségét vizsgálja, hanem annak az ászf-re gyakorolt joghatását. Azaz, a behelyettesített tartalom tisztességtelen, vagy sem.

- 41 A **Bíróság pontosította**, hogy a nemzeti jogalkotónak továbbra is tiszteletben kell tartania a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő követelményeket, és hogy az a tény, hogy valamely szerződési kikötést jogszabály útján tisztességtelennek nyilvánítottak és megállapították a semmisségét, majd az érintett szerződés fennmaradása érdekében felváltották, **nem járhat azzal a hatással, hogy gyengíti az ezen irányelv által a fogyasztóknak biztosított, a jelen ítélet 39. pontjában hivatkozott védelmet** (lásd ebben az értelemben: 2019. március 14-i Dunai ítélet, C-118/17, EU:C:2019:207, 41–43. pont; 2021. április 29-i Bank BPH ítélet, C-19/20, EU:C:2021:341, 77–79. pont).

c) a személyváltozást kezdeményező személy - bírósági felhívás ellenére - nem terjeszt elő a keresetlevélre vonatkozó szabályoknak megfelelő, a személyváltozással összefüggő keresetet.

55. § [Pénzbírság alkalmazása személyváltozás késedelmes kezdeményezése esetén]

(1) Ha az 52. § (2) bekezdés b) pontja szerinti perbelépésre vagy az **53. § b) pontja szerinti perbevonásra a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követően kerül sor, a perbe belépőnek, vagy a perbevonást kezdeményezőnek valószínűsítienie kell, hogy a perbelépés, perbevonás szükségességéről, illetve a perről csak a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követően értesült, ellenkező esetben a bíróság pénzbírsággal sújtja.**

(2) Ha a 49-51. §, az 52. § (2) bekezdés a) pontja, illetve az 53. § a) pontja szerinti esetekben a perfelvételi tárgyalást, illetve a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát - kizárólag a perbeállítás kezdeményezése, a perbevonás vagy perbelépés miatt - kell elhalasztani és a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a halasztásra a személyváltozást kezdeményező fél, képviselő vagy más perbeli személy indokolatlanul késedelmes nyilatkozata miatt került sor, a bíróság e személyt pénzbírsággal sújtja.

A perfelvétel már az elsőfokú eljárás során lezárult, így azt kellene valószínűsítienie a felperesnek, hogy csak azt követően szerzett tudomást a perbevonás szükségességéről. Ám ilyen nem történt, a törvényszék lépett át a jogon és vált önkényessé azzal, hogy nem csupán a pénzbírságot, mint szankciót annulálja, hanem megszegi a perfelvétel lezárásához köthető alaki jogot is. Ez olyan tudatos, egyenes szándékkal okozott normasértés, mely nem téves jogszabály értelmezésből fakad, hanem azt a jogtalan előnyt kívánja a felperesnek biztosítani, hogy a másodfok kiküszöbölni igyekezzék – teljesen eredménytelenül – azt a hibát, hogy az eredeti hitelező nem áll perben. Ha és amennyiben megengedhető lenne egy másodfokon történő perbelépés, az új alperesnek perbeli nyilatkozatot kellene tennie. Az új alperesnek viszontkeresettel kellene kérnie a jogkövetkezmények orvoslását, de legalább egy olyan ellenkérelem előterjesztése indokolt, melyben nem ellenzi a felperesi kereset teljesítését, és ebben megindokolja, miért kerülheti meg a perbíróság az EU jogát. Erre logikai lehetőség nincsen, tehát semmi jogi értelme nincsen a törvényszéki végzésnek.

222. § [A perfelvétel kiegészítése]

(1) A bíróság a kereset-, illetve az ellenkérelem-változtatás, továbbá a keresetkiterjesztés engedélyezéséről szóló végzésében a változással érintett részben elrendeli a perfelvétel kiegészítését. A bíróság e végzését tárgyaláson kívül vagy az érdemi tárgyaláson is meghozhatja, a kiegészítő perfelvételi tárgyalást az érdemi tárgyalással együtt - akár nyomban - is megtarthatja.

(2) Kereset-, illetve ellenkérelem-változtatás esetén a bíróság az (1) bekezdésben foglalt intézkedésével egyidejűleg kézbesíti a változtatás iránti kérelmet a változtatással élő fél ellenfelének és megfelelő határidővel felhívja, hogy a szükséges perfelvételi nyilatkozatot előkészítő iratban vagy kiegészítő perfelvételi tárgyaláson szóban adja elő. Ezt követően a kiegészítő perfelvétel módjának meghatározására és lefolytatásra a perfelvételre vonatkozó szabályok irányadók.

(3) **Keresetkiterjesztés esetén a bíróság az (1) bekezdésben foglalt intézkedésével egyidejűleg a személyváltozással összefüggő kereset vonatkozásában a kereset közlésére és a perfelvételre vonatkozó szabályok szerint jár el.**

A másodfokú bíróság a fenti szabályt is nyíltan meg kívánja kerülni. Ugyanis a fellebbezési tárgyaláson nem lehetséges a kereset közlése az új alperessel, mert egyfokúvá tenné az eljárást, és ez elég látványosan sérti a Pp. és az Alaptörvény normáit.

A Pp. 107. fejezete alapján a másodfokú eljárásban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséről, megváltoztatásáról, vagy helybenhagyásáról döntenek. Logikailag is kizárt, hogy olyan ítélet helybenhagyása következzen be, ahol nem perbeli jogutódlás történt, hanem új fél lép a perbe. Ugyanis ilyen esetekben az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kellene helyezni. Ám a törvényszék az eljárást meg kívánja szüntetni a Pp. 36.§, 176.§ és 240.§ alapján:

36. § [Kényszerű pertársaság]

Ha jogszabályban meghatározott személyek perben állása kötelező, vagy a per tárgya olyan közös jog, illetve olyan közös kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el, az érintett személyeknek a perben félként részt kell venniük. Ha e részvételi kötelezettség több felperes, illetve több alperes perben állását eredményezi, kényszerű pertársaság keletkezik.

A perben kényszerű pertársaság nincsen, ugyanis ez nem egy dologi jogi per, hanem kötelmi jogi. Értelemszerű, hogy ilyen analógia, vagy kiterjesztés nem alkalmazható a perbeli legitimáció megteremtésére. A fogyasztói szerződés semmissége miatt pertársaságban sem illeti meg a jogutódot semmilyen követelés.

176.§ (2) A bíróság visszautasítja a keresetlevelet, ha hiánypótlási felhívás ellenére

a) a felperes nem pótolta a fél mellőzött törvényes képviselőjét,

b) a felperes a pert nem a jogszabályban meghatározott személy ellen indította meg, vagy meghatározott személyek perben állása kötelező, és a felperes e személyeket nem vonta perbe,

Itt is el kell mondani, hogy nem dologi jogi perben vagyunk. A felperest nem illeti meg a jog az eredeti hitelezővel szemben sem olyan tartalmú kereset előterjesztésére, mely a per tárgya. A semmis szerződés kapcsán az engedményezőt perelheti, hogy rendezzék az egymás közötti jogviszonyukat, miért fizetett az engedményes ellenértéket egy semmis szerződés miatt.

A per megszüntetésének nincsen helye tehát, érdemben kell elbírálni a keresetet, és felülbírálni az elsőfokú ítéletet.

A másodfokú bíróság egyenes szándéka tehát az, hogy a szerződés érvénytelenségét az EU jog ellenében orvosolja úgy, hogy az engedményezési szerződésnek tárgya lehessen.

Az ügyben további jogorvoslatnak nincsen helye, az összeghatár miatt felülvizsgálati kérelemnek nincsen lehetősége, így a törvényszéki bírók annak biztos tudatában szegnek célzatosan jogot, hogy a fogyasztónak már semmilyen jogi lehetősége nincsen fellépni a bírói önkénnyel szemben. Sajnos ügyvéd kollégáim praxisába tartozóan rengeteg ilyen bírói visszaélés dokumentálható.

Az eljárás szabálytalansága elleni kifogás:

A törvényszék az eljárási szabályokat súlyosan megsérti és olyan kiterjesztő értelmezést alkalmaz, mely jogilag nem megengedett.

Az EU jogát látványosan és durván sérti, kizárja előre a hatékony jogorvoslatot, mert már látható a meghozni kívánt ítélet tartalma. Az nem látja ezt előre, akinek nincsen jogi képzettsége. Még akkor nincsen, ha egyébként szakvizsgát tett. A törvényszék (is) alappal bízik abban, hogy a magyar ügyészség az illeberális állam támasza, és nem fog eljárást indítani, lefolytatni a bírókkal szemben. Ez baj, de az ügyet ledokumentálom és az Európai Bizottságnak megküldöm. Illetve tájékoztatom az EP vizsgálóbizottságát. Szerencsére, minden jogsértő intézkedéshez konkrét nevek társulnak.

Kizárási indítvány:

Kérem a teljes BK Törvényszék tanácsának kizárását, és olyan tanácsra való átosztását, mely SOHA nem hozott az EU jogot mereven tagadó ítéletet, és nem működött közre a jogállamiság lebontásában contra legem, önkényes ítéleteivel. Ha nincsen ilyen tanács, akkor kérem más törvényszék kijelölését az ügyben.

Büntető feljelentés:

A fentiek alapján a hivatali visszaélés büntettének gyanúja igazolt, hiszen a két eljáró bíróság okiratai igazolják a célzatos jogsértés tényét. Az ügyben a Központi Nyomozó Ügyészség jogosult eljárni, így kérem a feljelentésem megküldését az iratokkal együtt. Ha a bíróság ezt nem teszi meg, úgy azt akként kell értékelni, hogy az igazgatási vezető is bűnpártolást követet el, mert fedezi az elkövetett bűncselekményt.